

SONET CU CAFEA

Andreionthepoetry

În dimineața asta dezbrăcată
Eu te-am ghicit, frumoasă, ca-n cafea -
Plecai grăbită, iar, din viața mea,
Așa cum ai plecat și altădată.

Și ninge cu-ochii tăi de catifea,
Și plouă cu-a mea lacrimă uscată,
Iar muchia vieții mele, erodată,
Se surpă-ncet dar sigur, tot mai rea...

Și mă trezesc din ce în ce mai bine.
Mă scutur de-orice gând înțepenit
Care mă biciuiește c-am iubit

Și-ncerc să uit din inimă de tine,
Dar totu-i păcăleală și nu ține
Și, ca să te visez, am adormit.